

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

جمعی از کمونیست های انقلابی – ایران
اول ماه مه ۲۰۲۳

اول ماه مه : رزم پرولتری و خیزش انقلابی

اول ماه مه روزی پرافتخار برای پرولتاریا، روزی است که زحمتکشان جامعه و آنان که بار سختی های جهان را بردوش می کشند با پرچم سرخ شان به نمایش قدرت و اتحاد در خیابانها در سراسر جهان می پردازند. پرولتاریا در این روز می تواند که بر مبارزات افتخار آمیز و دستاوردهای فناناپذیر خود ببالد و با محکم ایستادن بر این دستاوردهای با ارزش به پرواز برای صعود به قله های رفیع تر ادامه دهد و رسالت تاریخی برای ساختن جهانی عاری از ستم و استثمار و رهایی بشریت از شر کلیت نظام های استثماراری را به انجام رساند.

امسال اول ماه مه روز جهانی کارگر در ایران در شرایطی برگزار می شود که بخش وسیعی از کارگران در بطن خیزش انقلابی مردم برای حقوق پایمال شده خود به پا خاسته اند و در اعتصاب به سر می برند. اعتصاب کارگران بیمانی و پروژه ای نفت و گاز که از اول اردیبهشت آغاز شد در مدت چند روز وسعت عظیمی یافته و تا کنون بیش از ۱۰۰ واحد صنعتی، در چندین رشته در چند استان را در بر گرفته است و به مبارزات بر علیه کل نظام ارتجاعی جمهوری اسلامی نفسی تازه دمیده است. این اعتصابات بر بستر خیزش انقلابی ژینا که در هفت ماه گذشته در سراسر ایران جریان داشت صورت می گیرد و به همین دلیل این دور از مبارزات و اعتصابات کارگری، متفاوت و در موقعیتی خاص و حساس تر نسبت به قبل قرار دارد.

بطور کلی مبارزات کارگری بصورت مستقل و همچنین در قالب مبارزات عمومی جامعه بشکل بی سابقه ای شدت گرفته است. به گونه ای که در دوسال گذشته کمتر روزی بوده که چندین بخش کارگری برای خواسته های اقتصادی و یا دیگر خواسته های به حق خود در اعتصاب و یا مبارزه نباشند. در سال ۱۴۰۰ بیش از ۴۱۰۰ اعتصاب کارگری صورت گرفت. این مبارزات اگر چه حول مسایل و خواسته های صنفی کارگران است اما در روبروی با جمهوری اسلامی قرار دارند. چرا که جمهوری اسلامی حافظ و نگهدارنده اصلی سرمایه داران و عامل اختلاس ها و فساد و دزدی های بیکران و در نتیجه مسئول اصلی شرایط رقت باری است که به کارگران تحمیل شده است.

فقر مطلق که دامنه آن اکثریت توده های ستمدیده جامعه را در بر گرفته، کارگران و زحمتکشان را بیش از هر قشر و طبقه دیگری گرفتار خود کرده است. ارتجاع اسلامی در راستای اجرای اوامر نهادهای امپریالیستی از جمله لیبرالیزه کردن اقتصاد بر منابع و ثروتهای متعلق به جامعه دست اندازی کرده و جهت بالا بردن سود سرمایه داران و بخصوص سرمایه داران حکومتی حقوق کارگران را به حد مرگ رسانده است. سرمایه داران نظامی/امنیتی با قدرت قهری دولتی

تمامی شریان های اقتصادی و سیاسی کشور را تحت کنترل گرفته تا بتوانند از آنها برای سرکوب مبارزات استفاده نمایند.

اما در مقابل این مرتجعین حاکم، جنبش انقلابی ایران از خصلت های ویژه ای برخوردار است که می تواند بر قدرت پرولتاریا برای کسب رهبری در انقلاب بیفزاید. برای اولین بار در تاریخ زنان بصورت فوق العاده وسیع و گسترده ای در این جنبش مبارزاتی نقش ایفا کرده اند. زنانی که در خیزش اخیر به جهانیان ثابت کردند که با شجاعت، پی گیری و رادیکالیسم نهفته در درون خود قادرند بی باکانه به کاخ ظلم و ستم یورش برند و پرچمدار مبارزات پرولتری در ایران و سراسر جهان باشند. این امتیازی فوق العاده و بی سابقه برای پرولتاریا نه تنها در ایران بلکه در سراسر جهان است. این نقش ویژه و پیشتازی زنان نه برحسب اتفاق بلکه از ویژگی های کنونی جهان و بخصوص ایران نشأت گرفته است. زنان بخش مهمی از طبقه کارگر در ایران و جهان را تشکیل می دهند. بگونه ای که نیروی کار در بخش های عظیمی از صنایع و بخصوص در آنجایی که استثمار شدیدتر است زنانه شده است. فقر در ایران و در سطح جهان چهره ای هر چه بیشتر زنانه بخود می گیرد. علاوه بر آن و بویژه در ایران به خاطر حاکمیت تئوکراتیک و تشدید ظالمانه ستم بر زنان و تلاش برای فرودستی هرچه بیشتر نیمی از جمعیت توسط یک حکومت متحجر و واپسگرا، مقاومت و مبارزه در میان زنان و بخصوص زنان جوان را چندین برابر کرده است. اگر چه زنان از ابتدای بقدرت رسیدن این حکومت واپسگرا به مبارزه برخاستند اما درپروسه چهار دهه مبارزه علیه حجاب اجباری به مثابه پرچم ایدئولوژیک رژیم ادامه دادند اما این مبارزه را به مبارزه علیه ستم و کل نظام بسط دادند. امروز این مبارزه علیه انقیاد ظالمانه از شدت و حدت بیشتر و کیفیت عالیتری برخوردار شده است.

علاوه بر نقش ویژه و پیشتاز زنان، توده های ستمدیده ملیت های تحت ستم کرد، بلوچ، عرب و آذری و مهاجرین افغانستانی نقش ویژه ای را در انقلاب پرولتری ایفا خواهند کرد. چرا که بسیاری از توده های این ملیت ها بخش مهمی از طبقه کارگر و طبقات تحتانی و زحمتکش جامعه ایران را تشکیل می دهند و این پتانسیل انقلابی را در خیزش انقلابی که همچنان در جریان است نشان داده اند.

خیزش انقلابی اخیر علیرغم این ویژگی و شرکت عظیم زنان جوان و همچنین شرکت وسیع طبقات تحتانی جامعه از جمله طبقه کارگر و بخصوص فرزندان و وابستگان آنها و مبارزه شجاعانه و فداکارانه جوانان و مردم ملیت های تحت ستم، از نبود رهبری انقلابی رنج می برد. در غیاب یک آلترناتیو انقلابی نیروهای مرتجع و راست و وابسته به قدرت های امپریالیستی به تکاپو افتاده و در تلاشند علیرغم گذشته رسوا و ننگین اشان بر خیزش انقلابی مردم دست اندازی کنند و عملاً مانعی در مقابل پیشروی انقلاب مردمی شوند. در چنین شرایطی است که ضرورت یک آلترناتیو انقلابی که بیانگر خواسته های توده های زحمتکش و تحتانی جامعه باشد و این خیزش انقلابی را به سمت سرنوشتی انقلابی جمهوری اسلامی و یک انقلاب پرولتری، رهنمون سازد، بیش از هر زمان دیگری پاسخ می طلبد. بسیاری از جمله تشکلات سیاسی و صنفی این کمبود را نیز احساس می کنند و بر آن شده اند تا برنامه ها و طرح هایی را برای رفع این کمبود ها ارائه کنند، ازجمله طرح " منشور ۲۰ تشکل صنفی و فرهنگی". ما معتقدیم که این منشور دارای کمبودهایی در شکل و محتواست و دارای اشکالاتی جدی در مورد مسایل اصولی و پایه ای انقلاب است. ما علیرغم آگاهی به کمبودها و اشکالات جدی آنرا تلاشی مثبت در جهت مقابله با آلترناتیوهای ارتجاعی و وابسته می دانیم. ما با آگاهی بر اینکه طبقه کارگر به مثابه طبقه ای که از لحاظ عینی هیچ نفعی در ستم و استثمار و تبعیض ندارد و تنها از طریق رها ساختن تمامی زحمتکشان می تواند زنجیرهای اسارت خود را از هم بگسلد، بر نقش مهم و تعیین کننده ی این طبقه و بخش آگاه آن در پیروزی و تکامل خیزش انقلابی باور راسخ داریم. اما معتقدیم برای ایفای چنین نقشی تشکیل یک

حزب واقعی پرولتری هم چنان یک ضرورت مبرم برای رهبری جنبش انقلابی است و باید وحدت عمل ها و اتحادها در خدمت ایجاد چنین حزب پرولتری باشد.

اول ماه مه در شرایطی برگزار می شود که پرولتاریا و کارگران در سراسر جهان همچنان با حاکمیت سرمایه داری در مقیاس جهانی روبروست و نتایج فلاکت بار بحران ها و جنگ افروزی های این سیستم استثماری را بر دوش حمل می کند. مبارزات چند ماه اخیر در ایران و همچنین مبارزات مردم در فرانسه نشان از طوفانهایی دارد که می تواند بسیاری از کشورهای جهان از جمله کشورهای امپریالیستی را در بر بگیرد.

سیستم سرمایه داری امپریالیستی بار دیگر به خاطر کارکرد استثمارش در بحرانی دیگر فرو رفته است، بحرانی که راه برون رفت از آن را در جنگ افروزی و استثمار بیشتر توده های زحمتکش در سطح جهان می بیند. جنگ هایی که به قیمت خون و جان میلیون ها انسان و استثمار شدید اکثریت جمعیت جهان تمام می شود. جنگ اوکراین، سوریه، لیبی و بالاخره سودان تنها نمونه هایی از آن است. تا هنگامی که این نظام سرمایه داری بر جهان حاکم است، استثمار، رقابت امپریالیستی و جنگ های هولناک و تولید و ابداع سلاح های کشتار و قتل عام توده های مردم ادامه خواهد یافت و همچنان مولد رژیم هایی خواهند بود که مردم ایران در صد سال اخیر تجربه کرده و با گوشت و پوست خود لمس کرده اند.

نتایج این بحران و جنگ افروزی های امپریالیست های غرب و شرق، تشدید استثمار توده ها، و دزدی از سفره نان زحمتکشان با افزایش قیمت انرژی و مواد اولیه و دامن زدن به تورم سرسام آوری است که بیش از همه زندگی طبقات تحتانی را تحت الشعاع قرار داده و به گسترش فقر در سطح جهان دامن زده است. این بحران و جنگ افروزی ها دامن مردم کشورهای امپریالیستی را نیز بشدت گرفته است و باعث هجوم نظام های سرمایه داری به فشار بیشتر و محدود کردن امکانات طبقه کارگر و طبقات تحتانی کشورهای خود شده اند. مبارزات سهمگین طبقه کارگر فرانسه و دیگر اقشار و طبقاتی که بشدت تحت تاثیر این دستبردهای سرمایه داری قرار گرفته اند نمونه ای بارز از واکنش به این تشدید سیاست های نئولیبرالی در اوضاع بحرانی است.

طبقه کارگر و توده های زجر کشیده و محرومی که فقط در همین چند دهه اخیر رژیم هایی چون جمهوری اسلامی، طالبان، را تجربه کرده اند، جنگ های خانمان سوزی چون جنگ و اشغال نظامی در عراق، افغانستان، سوریه، لیبی، یمن، اوکراین، سودان ... را تجربه کرده اند، جنگ های دینی، فرقه ای و نژادی را در میانمار، پاکستان، هند و سری لانکا و ... را تجربه کرده اند راهی جز مبارزه را در مقابل خود نخواهند دید.

پرولتاریای انترناسیونالیست در ایران برای به انجام رساندن رسالت تاریخی اش نیاز دارد تا خود را به علم انقلاب مسلح و همزمان ابزارهای مورد نیاز برای انقلاب پرولتری را تدارک دیده و ایجاد کند و از آن طریق کل جنبش انقلابی را در مسیر سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی رهنمون کند. دستگاه های سرکوب و امنیتی وکل ماشین دولتی متعلق به رژیم استثماری را درهم بشکند و با استقرار دولت پرولتری که هدفش از بین بردن سرمایه و طبقات است به مارش خود در مسیر رهایی بشریت یعنی ایجاد جامعه ای کمونیستی جامعه ای عاری از ستم و استثمار ادامه دهد.

زنده باد اول ماه مه روز جهانی کارگر

جمعی از کمونیست های انقلابی – ایران
اول ماه مه ۲۰۲۳